

Hennes skönhet

Hennes blick, hennes blottade hals.

Jazzmusikens toner ur hennes öron.

Hans blick, som sökte hennes.

Han ville ha henne mer än livet självt.

Han längtade inte efter henne när hon inte var där,

det var något större, intensivare, som om livet stannade av och toner av grått färgade hans tomma vardag utan henne.

Hon å sin sida brydde sig inte så mycket om honom mer än när hon ville ha honom, då smekte hennes ögon honom fyllda med grön jade.

Nu ville hon ha honom, hon ville lägga sina ben runt hans midja, ville att han skulle komma så nära och långt in i henne som det var möjligt.

Hon föddes på nytt varje gång han varit i hennes famn,
hennes kropp vaknade till liv.

Om han hade tur kunde han få se ett av hennes vackra leenden. Men hon log sällan. Försökte aldrig vara till lags.

Det var därför hon var större än världen för honom.

Hon var sann emot sig själv och just det beundrade han mer än något annat.

Hon var egentligen inte vacker. Men utstrålade en självklarhet och en livskraft som kunde flytta berg.

Det var hennes skönhet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ordsus med Poeter.se id #227884 innehar upphovsrätten